

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] endnu en Gang for den Velvilje og Forstaaelse, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget fra de fire Partiers Side.

De ærede Medlemmer Hr. Valdemar Thomsen og Hr. Oluf Pedersen indtog jo et noget mere reserveret Standpunkt. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen rejste det Spørgsmaal, hvad der sigtedes til med Bestemmelserne i § 1, hvorefter det er Bankens Formaal at opretholde et sikkert Pengevæsen her i Landet. Det samme Spørgsmaal blev i sin Tid stillet til min Forgænger som Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Hauge, og jeg henviser til den Besvarelse, som min Forgænger gav: at det var Bankens Opgave, saa vidt det overhovedet stod i dens og Samfundets Magt, at opretholde stabile Valutakurser. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen er sikkert selv klar over, at det ikke er muligt at give en almindelig, til alle Tider og under alle Forhold gyldig Besvarelse af det stillede Spørgsmaal. Pengevæsenet er et vigtigt Led i hele Samfundsorganisationen og maa til enhver Tid administreres paa en saadan Maade, at et fast og sikkert Grundlag derigennem skabes for Samfundets økonomiske Dispositioner. Det er af afgørende Vigtighed for Samfundets Funktioner, at dette Grundlag ligger fast, at baade de erhvervsdrivende og de private Personer, der gennem deres Virksomhed og Opsparing bidrager til at gøre Samfundet rigere og give det flere Virkemidler til Gavn for Produktion og Omsætning, kan stole paa, at der ikke gennem Inflation eller paa anden Maade sker en vilkaarlig Forflygtigelse af den Mønt, hvorpaa de bygger deres økonomiske Eksistens.

Til sidst skal jeg bemærke, at det Vederlag, der skulde ydes Aktionærerne efter det tidligere Udkast til Overdragelsen af Nationalbankens Aktiver og Passiver til den nye Bank, er fastsat efter langvarige Forhandlinger mellem Regeringen og Nationalbanken og paa Grundlag af en indgaaende Prøvelse og Vurdering af samtlige Aktiver og Passiver, derunder ogsaa Pensionsbyrder. Det har ikke været Regeringen muligt at faa Nationalbankens Tilslutning til en lavere Pris, og det har efter de foreliggende Oplysninger været Regeringens Opfattelse, at det vilde være fuldt forsvareligt at give den paagældende Pris.

Idet jeg mener at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger, udtrykker jeg Haabet om, at Lovforslaget efter den velvillige Modtagelse, det har faaet, maa blive gjort til Genstand for en velvillig og hurtig

Udvalgsbehandling, saaledes at det snarest vil kunne gennemføres i dette høje Ting.

Hans Nielsen: Jeg finder ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger paa dette Tidspunkt af Forhandlingen. Desuden har jo Forretningsordenen sat snævre Grænser for Taletiden, naar man faar Ordet anden Gang.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som følte sig noget skuffet over den Behandling, Forslaget fik forrige Vinter. Det ærede Medlem fortalte os, at han og hans Parti havde alting i Orden, baade Betænkning og Ændringsforslag, men det nyttede ikke noget, der skete ingenting ud over et skamløst Interview fra min Side. Det ærede Medlems Hukommelse maa være meget daarlig, siden han kan benytte Ordet „skamløs“ i Forbindelse med dette Interview, thi naar det ærede Medlem siger, at jeg ved den Lejlighed har talt om de andre Partier som Kapitalisternes Lejesvende, er han jo paa Vildspor. Det ved han ogsaa meget vel, hvis hans Hukommelse ikke slaar helt Klik. Det var kun ganske naturligt, at jeg, da vi blev klar over, at vi ikke kunde komme nogen Vegne med det ærede Medlems Parti, medmindre vi vilde udlevere Landmandsbanken til den private Kapital, fremsatte nogle bitre Bemærkninger om, at Bondestandens Repræsentanter indtog et saadant Standpunkt. En intelligent og dygtig Journalist havde da over disse Bemærkninger sat den Overskrift, som det ærede Medlem her har fremdraget, og som jeg ikke skal citere yderligere. Han var altsaa fuldstændig klar over Situationen, som den var, det var Overskriften et talende Vidnesbyrd om, men derfor har det ærede Medlem ikke nogen som helst Grund til at falde over mig ved denne Lejlighed, det er han ganske uberettiget til,

Jeg glæder mig ogsaa over, at det ærede Medlem i Aar stærkere, end det tidligere er kommet frem fra Venstres Side, indrømmer, at den private Seddelbanks Dage maa være omme med Aaret 1938. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sprang fra allerede i 1932—33, da vi første Gang havde Forslaget til Behandling, og nu har det ærede Medlem Hr. Himmelstrup altsaa ogsaa ganske klart og tydeligt sagt Farvel til den private Seddelbank, og det kan kun glæde mig, at begge de to store Oppositionspartier nu er paa det rene med, at det ikke kan fortsættes. Men naar det er saaledes, saa har det ærede Medlem Hr. Himmelstrup